

Oppepper

Bij het krieken van de dag

Als de wekker gaat en je de slaap uit je ogen wrijft, begint het gewoel in je gedachten doorgaans ook direct. Terwijl je jezelf naar de koffiemachine sleept, schreeuwen allerlei tegenstrijdige gedachten om je aandacht. Je werk, de kinderen, de ziekte van oom Jan... Het regent alweer en die troep van gisteren is nog steeds niet opgeruimd... Maar geef die gedachten voorlopig geen enkele plaats. Als het toch gebeurt is het wellicht verstandig om meteen de Stopknop in te drukken en opnieuw te beginnen. Weiger gewoon om de dag met jezelf te beginnen. Je gedachten houden er tenslotte echt geen rekening mee dat je nog niet zo lekker in je vel zit, en onze geestelijke vijand al helemaal niet. Het blijkt dat de allereerste momenten van de nieuwe dag vaak de toon aangeven voor de rest van de dag.

Als je dag omzoomd is met gebed zal deze ook niet makkelijk gaan rafelen

De inmiddels lang geleden overleden predikant Martyn Lloyd-Jones, zegt daar het volgende over: “Wij moeten ons realiseren dat een groot deel van onze problemen en ellende in ons leven te wijten zijn aan het feit dat we voortdurend naar onszelf luisteren, in plaats van naar God. We beginnen met onszelf te argumenteren en te praten, terwijl het zoveel makkelijker zou zijn om alles met onze Hemelse Vader te bespreken. Dat begint al op het moment dat je ‘s-morgens je ogen open doet. De gedachten bespringen je direct en overladen je met van alles en nog wat, maar realiseer jij je wel dat jij die gedachten niet bewust gemaakt hebt, en God al helemaal niet? Dat soort gemompel staat direct klaar om je te herinneren aan die ellende van gisteren, of aan die indrukwekkende berg die vandaag door jou beklommen moet worden. Iemand is dus met je aan het praten. Maar wie praat er eigenlijk met jou?” Psalm 42:6,7 heeft het er ook over. Daar staat:

“Waarom ben ik toch zo onrustig en terneergeslagen? Ik moet alles alleen van God verwachten. Ik zal Hem zeker weer lofprijzen, mijn Bevrijder en mijn God! Steeds opnieuw ben ik terneergeslagen. Daarom dwing ik mijzelf aan U te denken.”

Het is een kunst, vooral op het gebied van geloof, om te weten hoe je het beste met jezelf om kunt gaan. Je moet jezelf in de hand nemen, jezelf aanspreken en tegen jezelf prediken. Pak de hand van Jezus vast op het moment dat de nieuwe dag zich heeft aangediend. Herinner jezelf er aan dat God naast je staat, zelfs nog voor je die koffiemachine hebt aangezet. Dat Jezus er is, die vandaag nog steeds dezelfde is die Hij gisteren ook was, en die ook morgen Zijn armen weer om je heen zal slaan. Gebruik de eerste momenten van de dag om te denken aan God, hoe groot Hij is en aan wat Hij gedaan heeft en ook nog voor je gaat doen. De dag is lang genoeg om al die andere zaken eens rustig te bekijken, maar gebruik de eerste momenten voor God. “Geef het Koninkrijk van God en het doen van zijn wil de hoogste plaats in uw leven. Al het andere zal u dan geschonken worden.” * Ga niet met jezelf in discussie, probeer niet meteen om met antwoorden op de proppen te komen voor de problemen die die verwarrende gedachten je al in het eerste begin aan willen reiken. Door de gewoonte aan te kweken om allereerst de hemelpoort in je leven open te stellen, gaat alles net even anders dan wanneer je dat niet doet. Het is maar een kleinigheid en het is makkelijk om het uit te stellen of het zelfs helemaal te vergeten, maar ons geluk en het goed functioneren van onze levens draait vaak op hele kleine radertjes, en daar is dit er zeker een van.

* MATTHEÛS 6:33